

Vad är nu detta....?

Först 34 timmars bussresa...
...sedan 13 orienteringstävlingar på 13 dagar...
...sedan 30 timmars bussresa.

Jo detta var HÖSTÖST resan 2002.

Jag och Sten Hjelm hade anmält oss tillsammans med ca 48 st. andra orienteringsfantaster till denna, den 35:e höstöstresan i rad arrangerad av Peo Bengtsson.

Vi klev på bussen i Jönköping, Smålandskavlen samlingsplats kl. 14 den 28 oktober.

Planen var att vi skulle hinna med att tävla utanför Ljubljana i Slovenien på måndag e.m. innan det blev mörkt, detta gick nu inte, inställda färjor, stormväder över Tyskland m.m. under natten gjorde att vi inte hann fram innan mörkrets inbrott. Efter sen lunch, kl 20 på den tilltänkta tävlingsplatsen fortsatte resan till Zagreb, i Kroatien, dit vi anlände vid 24-tiden någon gång.

Nästa morgon genomfördes den första i raden av tävlingarna. Utanför Zagreb fanns en karta över ett snabblopt bokskogsområde med djupa fåror.

Efter lunch startade vi resan mot nästa huvudstad i nästa land, nämligen mot Belgrad, i forna Jugoslavien dit vi anlände i sådan tid på kvällen att vi hann med både middag och promenad utmed huvudgatan i denna av Balkan kriget märkta staden. Utmed huvudgatan fanns många pampiga byggnader, bl.a. Krigsministeriet, med stora hål i väggen, vidare såg vi den Kinesiska Ambassaden, även här med ett stort hål i väggen, Nato missade ju med en av sina missiler. En ruggig känsla infann sig då man själv befann sig mitt i centrum av denna huvudstad och samtidigt stod på en krigsskådeplats.

Nästa dag ny tävling syd ost om Belgrad, platsen hette Smed. Palanka. Fin tävling, många jugoslaver, framförallt ungdomar var med, gott om kupering, bokskog och taggbuskar.

Sedan vidare mot nytt land - ny huvudstad, nämligen Sofia i Bulgarien.

Påföljande morgon ny tävling, inte långt från en av Bulgariens mera kända vintersportorter, Borovetz. Sista biten, 10 km, upp till vår tävlingsplats på ca 100 m.ö.h. bestod av något breddad kostig.

Tur att busschauffören Ingemar Carlund hade varit med förut i dessa sammanhang och att bussen inte var spillans ny. Att promenera hade gått fortare.

Sportident och portabelt elverk hade arrangörerna ordnat.

Efteråt låg orientens pärla framför våra fötter, resan mot Istanbul och Turkiet hade påbörjats.

Allt kan hända på dessa resor, järnvägsviadukten var helt plötsligt för låg. Bussen fick backa,

Tiden rann återigen ifrån oss.

Efter att ha kört in i fel världsdel vände vi och hittade till vårt hotell i denna 12-miljonerstad.

Här hann vi faktiskt med att sova två nätter, springa två tävlingar, den ena i Asien och den andra i Europa.

Istanbul är en fantastisk stad, här möts många kulturer, här finns mycket att se. Man möts av många intryck. Jag och Sten gick på restaurang, inte jättebilligt precis. 57 miljoner turkiska lire kostade den måltiden.

Här skulle man behövt stanna mer än två dar för att hinna med att uppleva allt vad staden bjuder.

Men i Peo Bengtssons resplan fanns inte mycket utrymme för kultur, därför startade vi vår resa igen, nu med Grekland och Thessaloniki som mål.

Efter orientering i Grekland gick resan vidare till Makedonien och en stad som heter Prilep, (huvudstaden heter Skopje). Här hann vi med två tävlingar på samma dygn.

Carlund startade sedan bussen för att köra oss mot en av denna resans höjdpunkter, nämligen Albanien och dess huvudstad Tirana.

Efter 3 tim 28 min i gränspassage mellan Makedonien och Albanien kom vi in i landet.

Vägarna fanns nästan inte, asfalt-nej, grus-nej, lervälling-ja, kupering-ja-alpvägar, mötas på vägen-gick ibland, mycket trafik-nej, gatljus-nej, vägskyltar-nej, körde fel-ja, medelhastighet-försumbar, fattigt-ja, tidsomställning-300 år tillbaka, åsnekärror-ja.

Men i huvudstaden Tirana fanns det som inte fanns i övriga landet. Fina hotell, pampiga byggnader, breda boulevarder, massor av Mercedesbilar av större modell, poliser i vart gathörn.

Nästa morgon arrangerade vi med hjälp av en kartritare och banläggare som aldrig varit i landet, inte ens med på denna resa, Albaniens första orienteringstävling i en statspark i anslutning till Presidentpalatset. Orienteringen verkade enkel på kartan, men blev svår då det visade sig att en del av terrängen på kartan inte fanns, i vart fall inte på den plats där den var angiven på kartan.

Ett par kontroller fick strykas, den skogen fanns inte alls, där.

Men tävlingen genomfördes, segrare korades, och ingen klagade.

Bussen startade sin färd ut från Tirana, tur att vi hade kompass ombord. Efter några mils resa passerades en annan stad, Skordoba, här hade varit jordbävning 1975. Utmed huvudstigen henom denna stad låg fortfarande husen "travade på varandra", makabert.

Åka hit igen-javisst... varför inte, man kunde handla för Euro här också.

Vi lämnade Albanien norrut och körde återigen in i Jugoslavien, nu in i provinsen Montenegro, förbi en stad som heter Podgoriza (f.d. Titograd) till Danilovgrad för ny övernattning och efterföljande tävling i Niksic.

Sedan söderut igen till hamnstaden Bar för att därifrån åka färja till Bari i Italien.

Lång bussresa från Bari till en plats i bergskedjan Appeninerna öster om Rom. Platsen-skidanläggningen på 1500 m.ö.h. hette Monte Livata. Här hade det snöat. Oltävling i snö i samband med mörkrets inbrott, något chansartat, men som vanligt genomfört. (här skall Italien 5-dagars genomföras 2004).

Övernattning i Rom, äntligen någon annan mat än snitsel och öl, nu fick det bli pizza och rödvin, gott.

Statsorientering i Rom, denna tävling gick över två länder, nämligen Italien och vaticanstaten. Särskilda klädselregler gällde för kontrollerna i detta landet, likaså hastighetsbegränsning över Petersplatsen. Med kamera i hand genomfördes även denna tävling, Spanska Trappan var en annan kontrollpunkt.

Detta var ett morgonlopp, innan förmiddagen hade passerat hade vi även hunnit med att kolla Pizzakiosken utanför Olympiastadion. Öl och Pizza innan 10.00, bra jobbat.

Buss mot resans sista tävling. Statsorientering i Venedig. 3000 deltagare.

Tillsammans med Tirana och Rom stats-OI var detta en riktig höjdpunkt. Svårare orientering får man leta efter.

Efter 30 tim bussresa var vi tillbaka i den grå vardagen på kvällen den 11 nov.

Bengt Jonsson